

Kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendus: määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine koostoides sama määruse artikli 53 lõike 1 punktiga a.

Tühistamisotsus: jätta taotlus rahuldamata.

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata.

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine koostoides sama määruse artikli 53 lõike 1 punktiga a.

24. oktoobril 2013 esitatud hagi — Saksamaa versus komisjon

(Kohtuasi T-557/13)

(2014/C 9/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja J. Möller)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Komisjoni 13. augusti 2013. aasta rakendusotsus 2013/433/EL, mille kohaselt Euroopa Liidu rahastamine ei kata teatavaid kulutusi, mida liikmesriigid on teinud Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastu, Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames, osas, milles Euroopa Liidu rahastamine ei kata Saksamaa Liitvabariigi pädevate makseasutuste poolt kartulitärklise sektori 2003–2005 aasta abikava rakendamise raames tehtud makseid kogusummas 6 192 951,34 eurot;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et eiratud on toetuse ja abi andmise tingimusi — miinimumhinna maksmine

Hageja väidab, et määruse (EÜ) nr 1258/1999⁽¹⁾ artikli 7 lõiget 4 ja määruse (EÜ) nr 1290/2005⁽²⁾ artiklit 31, koosmõjus määruse (EÜ) nr 1868/94⁽³⁾ artikliga 5, määruse (EÜ) nr 97/95⁽⁴⁾ artiklit 11, määruse (EÜ) nr 2236/2003⁽⁵⁾ artiklit 10, ja määruse (EÜ) nr 2237/2003⁽⁶⁾ artiklit 26 on rikutud sellega, et Euroopa Liidu rahastamisega ei kaeta kulutusi, kuigi toetuse ja abi andmise tingimused olid täidetud, sest taotletud koguse eest maksti miinimumhinda.

2. Teine väide põhjendamisvigade kohta

Selle väite raames leiab hageja, et rikutud on ELTL artikli 296 teist lõiku, sest komisjon ei ole piisavalt ja vastuoludeta põhjendanud, miks peaks määruse nr 97/95 artiklist 11, määruse nr 2236/2003 artiklist 10 ja määruse nr 2237/2003 artiklist 26 kõiki keeleversioone arvesse võttes tulenema toetuse ja abi maksmise tingimusena, et tärklis tootev ettevõtja peab juba olema maksnud miinimumhinna ühel majandusaastal tarnitud kogu kartulikoguse eest.

3. Kolmas väide, et rikutud on kohustust teavitada kaebustest 24 kuu jooksul

Hageja väidab, et on rikutud määruse nr 1258/1999 artikli 7 lõike 4 esimest lõiku koosmõjus viienda lõigu punktiga a, määruse (EÜ) nr 1663/95⁽⁷⁾ artikli 8 lõiget 1, määruse nr 1290/2005 artikli 31 lõike 3 esimest lõiku koosmõjus lõike 4 punktiga a ning määruse (EÜ) nr 885/2006⁽⁸⁾ artikli 11 lõiget 1, sest komisjon ei teavitanud Saksamaa Liitvabariiki tõhusalt ja kirjalikult 24 kuu jooksul pärast kulutuste tegemist kaebusest („põhikontrollide” läbiviimata jätmine), millele ta tugines rahastamisest ilmajätmisel.

4. Neljas väide menetluse ülemäärase kestuse kohta

Selles osas väidab hageja, et rikutud on määruse nr 1258/1999 artikli 7 lõiget 4, määruse nr 1663/95 artiklit 8, määruse nr 1290/2005 artiklit 31 ja määruse nr 885/2006 artiklit 11 koosmõjus õiguse üldpõhimõttega, et haldusmenetlus tuleb läbi viia mõistliku aja jooksul, ning et samuti on rikutud kaitseõigusi, sest komisjoni menetlus on kestnud ülemäära pikalt.

5. Viies väide, et rikutud on määruse nr 1258/1999 artikli 7 lõike 4 neljandat lõiku, määruse nr 1290/2005 artikli 31 lõiget 2 ja proportsionaalsuse põhimõtet

Selle väitega toob hageja välja, et kindlasummalise korrigeerimisega 10 % ulatuses ei ole komisjon sobivalt hinnanud

võimaliku rikkumise väikest ulatust ning on jätnud tähelepanuta asjaolu, et tegelikult ei tekkinud liidule rahalist kahju ja kunagi ei eksisteerinud reaalse kahju tekkimise ohtu.

- (¹) Nõukogu 17. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1258/1999 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (EÜT L 160, lk 103; ELT eriväljaanne 03/25, lk 414).
- (²) Nõukogu 21. juuni 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (ELT L 209, lk 1).
- (³) Nõukogu 27. juuli 1994. aasta määrus (EÜ) nr 1868/94, millega kehtestatakse kartulitärklise tootmise kvoodisüsteem (EÜT L 197, lk 4; ELT eriväljaanne 03/16, lk 331).
- (⁴) Komisjoni 17. jaanuari 1995. aasta määrus (EÜ) nr 97/95, milles sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad, kohaldamaks nõukogu määrust (EMÜ) nr 1766/92 kartulitootjatele makstavate miinimumhindade ja kompenseerivate maksete suhtes ning nõukogu määrust (EÜ) nr 1868/94, millega kehtestatakse kartulitärklise tootmise kvoodisüsteem (EÜT L 16, lk 3; ELT eriväljaanne 03/17, lk 131).
- (⁵) Komisjoni 23. detsembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2236/2003, millega kehtestatakse kartulitärklise tootmise kvoodisüsteemi kehtestanud nõukogu määruse (EÜ) nr 1868/94 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 339, lk 45; ELT eriväljaanne 03/41, lk 515).
- (⁶) Komisjoni 23. detsembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2237/2003, millega nähakse ette üksikasjalikud reeglid teatavate toetuskavade kohaldamiseks, mis on sätestatud nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotises, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ning teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks (ELT L 339, lk 52; ELT eriväljaanne 03/41, lk 522).
- (⁷) Komisjoni 7. juuli 1995. aasta määrus (EÜ) nr 1663/95, millega nähakse ette nõukogu määruse (EMÜ) nr 729/70 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad seoses EAGGF tagatisrahastu raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmisega (EÜT L 158, lk 6; ELT eriväljaanne 03/18, lk 31).
- (⁸) Komisjoni 21. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 885/2006, millega nähakse ette nõukogu määruse (EÜ) nr 1290/2005 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad seoses makseasutuste ja teiste organite akrediteerimise ning EAGFi ja EAFRD raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmisega (ELT L 171, lk 90).

24. oktoobril 2013 esitatud hagi — ISOTIS versus komisjon

(Kohtuasi T-562/13)

(2014/C 9/42)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Koinonia tis Pliroforias Anoichti stis Eidikes Ananges — ISOTIS (Ateena, Kreeka) (esindaja: advokaat S. Skliris)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et kuna komisjon nõuab, et hageja maksaks tagasi 47 197,93 euro suuruse summa, mille komisjon on välja maksanud lepingu 238940 REACH 112 alusel, siis rikub ta vaidlusalust lepingut;
- tuvastada, et hageja ei ole kohustatud tagasi maksma eespool nimetatud summat, mille komisjon on välja maksnud;
- tuvastada, et 13 821,12 euro suuruses summas on komisjoni see nõue igal juhul põhjendamatu;
- tuvastada, et kuuenda raamprogrammi lepingute üldtingimused ei kuulu lepingu 238940 REACH 112 suhtes kohaldamisele ja järelikult ei ole hageja seoses vaidlusaluse lepinguga kohustatud maksma mingit kindlasummalist kahjuhüvitist (*liquidated damages*);
- tuvastada, et kuna komisjon väljendab kavatsust nõuda kuuenda raamprogrammi lepingute üldtingimuste alusel kindlasummalist kahjuhüvitist (*liquidated damages*), siis rikub ta vaidlusalust lepingut 238940 REACH 112;
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Põhjendades oma hagi, mis on esitatud ühelt poolt vaidlusaluses lepingus sisalduva vahekohtuklausli ja teisalt Belgia õiguse alusel, tugineb hageja kolmele väitele.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud hea usu põhimõtet ja ausat äritava. Täpsemalt väidab hageja, et komisjon on nõudnud mitmesuguseid summasid, jättes oma nõuete alused täpselt ja konkreetselt põhistamata, ja et see, kuidas ta seoses lepinguga käitub, on vastuolus põhiõiguste harta sätetega. Lisaks väidab hageja, et ka tegevus, millega komisjon oma lepingulisi kohustusi rikub, tuleneb tema kavatsusest esitada nõuded teistsugust liiki (kuuenda raamprogrammi) lepingu üldtingimuste alusel, mis erinevad vaidlusalusele lepingule REACH 112 (konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogramm) kohaldatavatest tingimustest.
2. Teine väide, et on rikutud lepingu 238940 REACH 112 artikli II.28 lõigete 1 ja 5 sätteid. Täpsemalt väidab hageja, et komisjon esitas nõuded, viimata eelnevalt läbi kontrolli vaidlusaluse lepingu raames, ja et ta tugines üldiselt ja abstraktselt auditiaruandele, mis ei puuduta vaidlusalust lepingut REACH 112.
3. Teise võimalusena on toodud kolmas väide, et komisjoni nõue on esitatud õigusi kuritarvitades ja pahausktselt.